

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

سه شنبه ۰۳ اگست ۲۰۲۱

میر عبدالرحیم عزیز

قبرستان امپراتوری ها

نویسنده: Eric Margolis

ترجمه: میر عبدالرحیم عزیز

قابل توجه: تحلیل و ارزیابی حوادث افغانستان در این مقاله صرف عقیده نویسنده است. شما میتوانید از طریق گوگل به متن انگلیسی این مضمون و سایر مضامین نویسنده، دسترسی پیدا نمائید.

جنگ به رهبری امریکا در افغانستان در حال پایان یافتن است. پدر امریکا، بنجامین فرانکلین، عاقلانه نوشت: "نه جنگ خوب؛ نه صلح بد". با آنهم برای مدت ۲۰ سال، ایالات متحده جنگ همه جانبه را علیه این کشور کوچک، دور افتاده و فقیر که تنها سلاح های آن اسلحه های قدیمی AK-۴۷ و شجاعت بی حد مردم تند خوی آن بود، آغاز کرد.

در اولین کتابم در مورد افغانستان، "جنگ در قلعه جهان" که پس از حضور در میدان جنگ با "مجاهدین" ضد شوروی نوشته شد، آنها را "شجاع ترین مردان روی زمین" خواندم. اکنون، حدود ۲۱ سال بعد، این عنوان را تکرار می کنم.

طی دو دهه گذشته، مجاهدین نشانیست افغان با تمام قدرت امپراتوری ایالات متحده روبرو شده اند: امواج بمب افکن های سنگین B-۱ و B-۵۲، طیارات قاتل بدون پیلوت، حملات مداوم هوایی از مراکز هوایی ایالات متحده در افغانستان، آسیای مرکزی و خلیج فارس؛ ۳۰۰۰۰۰ عساکر مزدور افغان با بودجه ایالات متحده؛ تا ۱۲۰،۰۰۰ عساکر امریکائی و ناتو و سایر مزدوران پرداخت شده

توسط ایالات متحده؛ پلیس مخفی افغانستان، پلیس منظم دولت، شبه نظامیان تاجیک، هزاره و ازبک که توسط کمونیست ها اداره می شوند، گروه های ضربه اعزام شده توسط ایالات متحده و انگلیس بر علاوه قحطی و بیماری که دامنگیر مردم شده است. و سرانجام استفاده از شکنجه که توسط نیروهای غربی اعمال میشد.

همه اینها برای دفاع از حکومت دست نشانده افغانستان بوده که کار اصلی آنها محافظت از تجارت رو به رشد تریاک است که باعث شد افغانستان به بزرگترین صادر کننده تریاک/ مرفین که بعد از معاملات به هروئین تبدیل میشود، معرفی گردد. یک لحظه افتخارآمیز دیگر برای واشنگتن این بود که در دهه ۱۹۷۰ در تجارت تریاک هند و چین و بعداً در تجارت کوکائین در امریکای مرکزی تا گوش غرق بود.

افغانستان یک جنگ دروغین بود که توسط رسانه های قدرتمند امریکا و انگلیس تداوم یافت. رئیس جمهور جورج دبلیو بوش، مردی که از جهل عمیقی برخوردار بود، این جنگ را برای پوشش دادن به خواب آلودگی اش در جریان حملات ۱۱ سپتامبر آغاز کرد. بوش، اسامه بن لادن، متحد سابق امریکا و دولت طالبان افغانستان را مقصر ۱۱ سپتامبر دانست، هرچند که افغانها احتمالاً در این ماجرا دخیل نبودند.

تنها اثبات دخالت بن لادن تعدادی از فیلم های جعلی بود که به اعتقاد من توسط سرویس اطلاعاتی کمونیست افغانستان یا روسای سابق KGB ساخته شده است. وقتی متوجه شدم این فیلم ها جعلی هستند، CNN مرا از پخش بیشتر مانع شده و در لیست سیاه قرار داد. همینطور بعد از هشدار من در مورد اعزام نیروهای کانادایی به افغانستان به بهانه های دروغین، CBC-TV کانادا و زنجیره خورشید نیز همین کار را کردند.

بر حسب احصائیة رسمی، ایالات متحده ۳۱۳۷۶ کشته و زخمی در افغانستان داشت. کانادا ۱۵۸ تن را از دست داد. انگلیس ۴۵۶؛ در مورد افغان ها خدا میداند که چند نفر از بین رفته اند. تخمین ها از ۱۰۰۰۰۰ تا یک میلیون نفر است. گفته می شود که دو میلیون افغان در طی یک دهه اشغال افغانستان توسط شوروی جان خود را از دست دادند. تقریباً هر چیزی که حرکت می کرد بمبارد میشد.

مصارف علنی برای این جنگ بی فایده ۲ تریلیون دلار امریکا بود، جمع صدها میلیون پرداخت مخفیانه برای استخدام "داوطلبان" از متحدان ایالات متحده که در افغانستان بجنگند. این تقریباً همه پول قرض گرفته شده در بدهی مخفی فدرال ایالات متحده بود.

بعد چه؟ ایالات متحده در تلاش است تا از طریق حملات هوایی از مراکز خود در خلیج فارس و احتمالاً پایگاه های جدید در آسیای مرکزی، راهی برای ماندن در افغانستان پیدا کند. قدرت برتر نظامی جهان به سادگی نمی تواند تحقیر شکست در افغانستان را تحمل کند، بخصوص که توسط یک گروه از جنگجویان کوهستانی مسلمان. همه آن "متخصصان" امریکا و انگلیس که از جنگ افغانستان پشتیبانی می کردند، اکنون چهره های خود را مانند دوره ای بعد از شکست در عراق پنهان می کنند.

حزب جنگ امریکا با ایجاد هشدارهای تقلبی در مورد تحصیلات دختران، مترجمان و حقوق زنان در تلاش است تا راه هائی برای ادامه جنگ پیدا کند. اما ما در مورد قتل، تجاوز به عنف و کشته شدن جهیزیه هزاران زن که سالانه در هند اتفاق می افتد، چیزی از این منافقین طرفدار جنگ نمی شنویم. چه تعداد امریکائیان بی معلومات و گمراه میدانند که طالبان یک جنبش مذهبی بود که برای جلوگیری از تجاوز به زنان افغان و سرقت در طول جنگ تلخ داخلی ۱۹۹۰ ایجاد شد؟ من آنجا بودم و آن را دیدم.

بعد چه؟ با کم شدن قدرت ایالات متحده، CIA سعی خواهد کرد جنبش های تجزیه طلبانه را در میان اقلیت های تاجیک و ازبک افغانستان تقویت کند. ایران اقلیت شیعه هزاره را مسلح و تأمین مالی خواهد کرد. باز هم تاجیکستان و ازبکستان تحت سلطه کمونیست ها از برادران قومی خود در افغانستان حمایت خواهند کرد. از همه مهمتر، هند در افغانستان که نماینده اطلاعاتی قدرتمند آن، RAW، به طور فزاینده ای فعال است، دسیسه ها را تشدید خواهد کرد.

در همین حال، پاکستان بی سر و صدا از طالبان پشتیبانی می کند. یک چهارم پاکستانی ها از نژاد پشتون هستند. چین نمیداند در افغانستان چه کاری باید انجام دهد: این کشور می خواهد از گسترش نفوذ هند در نیم قاره جلوگیری کند اما به شدت از اسلام تندرو و افزایش نفوذ آن در سین کیانگ تحت حاکمیت چین هراس دارد.

بنابراین، ممکن است امریکائی ها در آخرین مورد به ارتباط افغانستان، یکی از بزرگترین حماقت های سیاست خارجی ایالات متحده را ندیده باشند. به نقل از تالیراند بزرگ، جنگ ایالات متحده در افغانستان "از یک جنایت بدتر بود، این یک اشتباه بود".